

dette kunde man ikke vente at faa noget praktisk ud af Forslag af en saa gennemgribende Natur.

Jacob Christensen: Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte, at han savnede saglig Baggrund for dette og det foregaaende Lovforslags Forelæggelse. Det forekommer mig dog, at den nuværende overordentlig vanskelige Situation for alt, hvad der vedrører Beskatning, i høj Grad er saglig Baggrund for dette Lovforslag; og det havde været meget ønskeligt, om Regeringen havde været noget hurtigere i sine Overvejelser, saaledes at vi i hvert Fald for visse Skatters Vedkommende kunde have haft om ikke den gennemgribende Revision, saa dog i hvert Fald Ændringer, som kunde have bidraget til at gøre Vanskelighederne mindre, end de er i Øjeblikket. Det turde i hvert Fald for mit Vedkommende være tilstrækkelig saglig Begrundelse til at fremsætte Forslag af den Art, som her foreligger.

Om dette Lovforslag gælder det, at det var fremsat i sidste Rigsdagssamling, men ikke naaede at komme til Behandling. Der var derfor heller ikke Lejlighed til fra Socialdemokratiets Side at udtale sig om Lovforslaget. Nu har den højtærede Indenrigsminister imidlertid ved sine Udtalelser ikke just animeret til at komme nærmere ind paa det foreliggende Lovforslag, idet han har tilkendegivet, at man ikke fra Regeringens Side paa nærværende Tidspunkt ønskede at være med i Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, hvilket med andre Ord vil sige, at denne Sag kommer til at hvile, indtil det Tidspunkt er inde, da Regeringen agter at fremsætte sit Forslag herom, og saa kan man for øvrigt fra Oppositionens Side gøre, hvad man vil. Det Standpunkt, den højtærede Minister har indtaget, opfordrer ikke til at tage meget energisk fat paa det Arbejde, der her ligger for, skønt der i og for sig var al Anledning til netop paa Omraader som dette her at tage meget energisk fat.

Det, der er Hovedsagen i det foreliggende Lovforslag som i de tidligere Forslag, der vedrørte Statsskatterne, er jo, at man gennem en stærkt forøget Grundbeskatning vil søge at raade Bod paa de vanskelige Skatteforhold og navnlig ad den Vej søge at faa en mere ligelig og retfærdig Fordeling af Skatterne, end Tilfældet er i Øjeblikket. Til dette Formaalets Fremme kan jeg tilsige mit Partis Støtte. Vi erkender, at den nuværende Skatteordning er baade indviklet, utidssvarende og langt fra egnet til at tilfredsstille de

Retfærdighedskrav, som vi fra vor Side maa stille. Derfor kan jeg ogsaa erkende, at det vil være meget heldigt, om vi kommer ind paa en anden Beskatning af Grundejendom, end man har i Øjeblikket, og navnlig kan jeg erkende, at man i Købstæderne sikkert maa gaa til en stærkere Beskatning af Grundarealerne end i Øjeblikket. Dog tror jeg, at man fra Forslagsstillernes Side i nogen Grad overvurderer Betydningen af den Foranstaltning, man her foreslaar, hvis man tror, at man derved kan hjælpe Købstæderne over Vanskelighederne. Der er sikkert overordentlig meget andet, der skal gøres, for at Købstæderne kan faa bedre Skatteforhold end de nuværende; det vil man ikke kunne naa gennem Grundskatterne. Men jeg erkender, at der er ingen Mening i, at man har saa smaa Grundskatter i Købstæderne, som man har i Øjeblikket. Det er ikke alene saaledes, at Grundskatterne er smaa, men de hviler ogsaa i høj Grad uligeligt i de forskellige Kommuner. I den Opgørelse, som findes i Bilagene til Lovforslaget i Fjor, og som endvidere findes i den kommunale Skattekommissions Betænkning, har man en fortrinlig Oversigt over, hvorledes Grundskatterne i Byerne fordeler sig i de forskellige Kommuner; og dèr viser det sig, at gennemsnitlig er det kun 15 pCt. af Skatten, Kommunerne opkræver i Grundskat, medens det er, eller i hvert Fald tidligere var, saaledes, at man i Kommunerne ude paa Landet lagde op ved Halvdelen af Skatterne paa Grundene. Naturligvis har Forholdet ikke forrykket sig saa lidt i de sidste Aaringer, men der er i hvert Fald slet ingen Sammenligning mellem Grundskatterne i Byerne og paa Landet, og derfor skal man være noget varsom med at sammenstille Skatteforholdene paa Land og i By, thi dette Forhold maa tages med i Betragtning.

Men naar man mener, at man ved et Forslag som dette kunde raade fuldstændig Bod paa disse uheldige Forhold, tror jeg, man er noget paa Vildspor. Man maa nemlig ikke glemme, at det kun er paa Grundarealerne, man ønsker at lægge den forøgede Skattebyrde; alt, hvad der vedrører Bygningerne, fradrages altsaa, hvorved de Beløb, hvorefter man skal paaligne Skatter, bliver langt, langt mindre end Ejendomsskylden. Jeg skal oplyse, at i en Købstadkommune med ca. 10 000 Indbyggere var Jordværdien i 1910 ansat til knap 4 Mill. Kr. Tænker man sig, at den nye Jordvurdering vilde forhøje Jordværdien med 50 pCt., naaede vi op til 6 Mill. Kr. Hvis vi tog det i Lovforslaget indeholdte